

DAROVA

Sediul consiliului local: Darova nr. 152, telefon/fax 0256/232310;

Coordonate:

45°38'17" lat. N;
21°46'00" long. E;

Repere istorice:

-1786 - Darova (**Darowa, Daruvár**, "daru" - în maghiară înseamnă „cocor”) a fost întemeiată de 57 de familii de coloniști din Silezia și Württemberg, majoritatea de religie evanghelică;

-localitatea a primit numele comisarului guvernamental conte **Ioan Iankovics de Daruvar**;

-1788 - localitatea este atacată de otomani, parte din coloniștii tineri părăsesc satul și se întorc doar puțini dintre ei;

-1791 - o parte din locuitorii germani catolici din satul Tormac se stabilesc la Darova;

-1840 - Hodoș era comună;

- 8 aprilie 1881 - se naște la Darova, într-o familie de paori șvabi, **Peter Rohr**, compozitor, dirijor, violoncelist (d.18.02.1956);

-1885 - a luat ființă cătunul Istvanfalva ("Darova Mică") cu 72 de familii aduse din Novoselo (Voievodina);

-1892 - au loc colonizări pe moșia lui **David Kuhner** cu slovaci evanghelici din Békés-saba și Nytra;

-se înființează cătunul **Imrefalva**, dar în 1906 așezarea este desființată, iar slovacii asimilați șvabilor;

-1924 - comuna avea 1470 de locuitori;

-1930 - are loc alipirea cătunului Ștefănești la Darova;

-12 iunie 1931 - s-a născut la Sacoșu Mare **Pavel Roșu**, solist instrumentist de muzică populară bănățeană (d.3.02.1999);

-1936 - Darova avea 475 de case și 2015 locuitori, școală primară, iar satul Hodoș 123 de case, școală primară, moară;

-1937 - se naște la Darova **Gheorghe Luchescu**, istoric literar, jurnalist (d.11.2011);

-16 noiembrie 1940 - se naște la Sacoșu Mare **Zeno Maghețiu**, filolog, sociolog, actor, director al Bibliotecii Municipale Lugoj;

-26 octombrie 1953 - se naște la Darova **Ion Biriescu**, Maestru Internațional la șah, membru al echipei AEM-Luxten Timișoara;

-1956 - cătunul Darova Nouă este integrat în vatra comunei Darova;

-2002 - comuna avea 3 040 de locuitori;

-2008 s-a finalizat reabilitarea și modernizarea școlilor din Darova și Sacoșu Mare;

-2009 - a fost reabilitat căminul cultural din Hodoș;

-din cei 1.800 de locuitori ai Darovei, aproape jumătate erau plecați la muncă în străinătate;

-2011 - a fost reabilitat și modernizat căminul cultural din Sacoșu Mare;

-07.2013 - la Darova sunt realizate trei parcuri de panouri voltaice (pe 30 de hectare), cu fonduri europene nerambursabile;

-2013-2014 - este reabilitat complet căminul cultural din Darova;

-este reabilitat căminul de zi pentru bătrânii din Darova;

-sunt asfaltați 7,5 km de drumuri în Sacoșul Mare;

-sunt finalizați 16, 5 km de canalizare în Darova și o stație de epurare în Hodoș;

Sate componente: Darova, Sacoșu Mare (1723 - cunoscut ca Sacoșul Românesc), Hodoș (1332,Huduș, în 1840 era comună).

Populația stabilă la 1 ianuarie 2012 - total = 3 049 persoane, din care:

- masculin = 1 546 persoane

- feminin = 1 503 persoane

Numărul locuințelor la 1 ianuarie 2013 = 953

Instituții școlare: Școli gimnaziale: Darova și Sacoșu Mare; Grădinițe cu program normal: Darova, Hodoș și Sacoșu Mare ;

Instituții sanitare: Dispensar medical uman: Darova; Farmacie umană: Darova; Cabinete medicale: Darova (două); Cabinet veterinar: Darova;

Instituții culturale: Cămine culturale: Darova, Hodoș și Sacoșu Mare; Bibliotecă: Darova (fondată în anul 1962);

Biserici: Ortodoxe: Hodoș (1873) și Sacoșu Mare (1923); Baptiste: Darova (1989) și Sacoșu Mare (1970); Romano-catolică: Darova (1870); Penticostală: Darova (1991); Adventistă: Darova (1991).

Ruga: Sacoșu Mare (20.07.-Sfântul Ilie), Darova (prima duminică din septembrie), Hodoș (8.09 - Sfânta Maria Mică);

Cetățeni de onoare: Ion Biriescu.

DAROVA

TEZAUURUL DIN HALLSTATT

Pe teritoriul satului Sacoșu Mare au fost descoperite urmele unei așezări dacice care datează din epoca bronzului târziu. În anul 1961 s-a găsit un tezaur compus din 25 de obiecte de aur: 10 brățări, 6 spirale, 4 fragmente de sârmă de aur, un inel masiv, două pandantive și două fragmente de brățări. Greutatea totală a tezaurului atingea 1,298 kg. În urma cercetărilor s-a stabilit că acesta datează din secolul XIII î.Hr., din perioada de tranziție de la epoca târzie a bronzului la epoca fierului (Hallstatt timpuriu). Cei care au confecționat frumoasele bijuterii din aur se presupune că făceau parte din ramura nordică a tracilor. Tezaurul de la Sacoșu Mare a ajuns la început la Banca Națională a României, filiala Timișoara, fiind depozitat acolo de miliția economică. A fost apoi trimis la București și se găsește în prezent expus la Muzeul Național de Istorie, la secțiunea Tezaur. Printre piesele cele mai frumos lucrate se numără o brățară de aur cu capete în volută, prelucrată prin ciocănire, cu o puritate deosebită a aurului, cu greutatea de 74,15 grame.

SATUL CEL LACOM

Darova, satul reședință de comună, „a înghițit” de-a lungul timpului mai multe așezări aflate în triunghiul format din orașele Buziaș, Bocșa și municipiul Lugoj. Așa s-a întâmplat cu așezarea **Obiada** (Zsigmondpuszta, Obianda, Obiandapuszta), la fel cu așezarea **Imrefalva** sau cu **Ștefănești** (Istvánfalva, Istvánhegy), care, ca și așezarea **Darova Nouă**, au devenit cartiere ale comunei Darova.

DAROVA 2009 - Grădinița

SFÂNTUL IOAN NEPOMUK DE DAROVA

Sfântului Ioan Nepomuk, cel considerat protector al preoților, corăbierilor, plutașilor și morarilor, al podurilor, al celor care știu să păstreze o taină, dar și al Boemiei și al Banatului Imperial, i s-au ridicat pe teritoriul României de azi mai multe statui, așa cum sunt cele din Timișoara, Sibiu, Oradea sau Arad. O statuie la marginea drumului, în apropiere de biserica catolică, care atesta originea coloniștilor germani din Boemia, a fost distrusă prin construirea șoselei din localitatea Băița, județul Bihor, în timpul deschiderii lucrărilor la minele de uraniu în anii '60, secolul XX. Cu atât mai valoroasă trebuie considerată existența în satul Darova, chiar lângă biserica romano-catolică din localitate (foto, dreapta), a unei statui a Sfântului Nepomuk (foto, stânga), ridicată cu contribuția germanilor din Tormac.

DAROVA

PATRIMONIU:

*Gospodăria lui
Romulus Magheț,
corp vechi (anul
1907) - stânga*

*Casa lui Vasile
Indru, nr. 234
(anul 1922) -
dreapta*

TRIUMFĂTOR ÎN FRANȚA

Pavel Roșu s-a născut în 12 iunie 1931 în Sacoșu Mare. A învățat să cânte începând cu anul 1949 sub ochii unui bătrân consătean, **Moș Cherciu - „Ciubuloni”**. Pavel Roșu debutează ca instrumentist în anul 1956. Este cooptat în Orchestra Casei de Cultură din cartierul Mehala - Timișoara, iar în anul 1967 îl găsim solist instrumentist atât în Orchestra Casei de Cultură a Studenților timișoreni, cât și în cea a Clubului „1 Mai” din oraș. Solist în ansamblul „Timișul”, Roșu va înregistra primele sale melodii la Radio Timișoara. Între anii 1967-1983 concertează pe scene din Iugoslavia Ungaria, Elveția, Franța, Grecia, Italia, Anglia, Turcia, cele mai multe turnee alături de ansamblul „Timișul”. Unul dintre succesele sale răsunătoare a avut loc la Festivalul Folcloric Internațional de la Confolens, din sud-vestul Franței, unul dintre cele mai mari festivaluri de gen din Europa care se desfășoară anual în luna august. Succesul artiștilor

bănățeni este maxim: **Pavel Roșu** și solistul vocal **Tiberiu Ceia** câștigă la ediția din anul 1977 Marele Premiu al festivalului, trofeul „Palme d’Or”, Presa franceză consideră ansamblul „Timișul” printre primele din lume, cu o orchestră extraordinară și cu soliști care au meritat pe deplin marele premiu. Cântecul autentic interpretat de Pavel Roșu se include într-un repertoriu variat venit de la sursă, așa cum sunt melodiile „Doina de nuntă a lui Luță Ioviță”, „Sorocul”, „Brăul”, „Hora”, „Joc de doi” sau „Doina oilor”. Artistul înregistrează mai multe piese de muzică populară din Banat la Radio și la Televiziunea Română. A cântat minunat la fluiet, taragot și saxofon și a cucerit publicul cu melodiile sale. A fost un dascăl deosebit, probând în fața elevilor de la Școala Populară de Artă, Secția Instrumente de suflat, măsura tactului său pedagogic. Pavel Roșu a trecut la cele veșnice la 3 februarie 1999.

ISTORICUL LITERAR

În 1 ianuarie 1937 se naște la Darova **Gheorghe Luchescu**. Absolvent al Facultății de Filologie din cadrul Universității de Vest, doctor în științe filologice, Gheorghe Luchescu colaborează ca publicist la revistele „Orizont”, „Vrerea”, „Literaturul”, „Paralela 45”, „Tribuna”, „Altarul Banatului” etc. Este apreciat de critică drept un istoric literar important al Banatului. Dintre volumele sale amintim: „Lugojul cultural-artistic”, (1965), „Lugojul, vatră a unității naționale” (1994), „Din galeria personalităților timișene” (1996), „Lugojul, vatră cultural-folclorică” (2008). Apariții în volume colective: „Victor Vlad Delamarina și familia sa, contribuții biografice”, „Un panteon lugojean într-un cimitir istoric” (1993), „Traian Grosăvescu” (1995), „Spiritualitate lugojeană” (1994), „Anișoara Odeanu” (2001), „În durata veșniciei. Eminescu-Petofi” (2010). A trecut la cele veșnice în noiembrie 2011.

MUZICIANUL La 8 aprilie 1881 se naște la Darova, într-o familie de paori, **Peter Rohr**. De mic s-a remarcat prin talentul său muzical. În anul 1895 ajunge copil de trupă în Regimentul din Caransebeș, de unde este trimis să se instruiască la fanfara militară din Biserica Albă. Aici, dirijorul Johann Karl îl învață să cânte la eufoniu și violoncel. Peter Rohr va activa apoi în orchestre mari din Viena. În anul 1902 se întoarce în Banat, în cadrul Fanfarei Uzinelor din Reșița. În 1907 ajunge dirijor adjunct al fanfarei, iar în 1930 devine prim-dirijor. Conduce mai multe coruri germane din Reșița, dirijează spectacole de operă și operetă, ca și propriile-i compoziții (Kleine Deutsche Sonntags Messe, Weihnachtsoratorium, Missa Jubilet, Festmesse, Waldeszauber Walzer). A trecut la cele veșnice la 18 februarie 1956.